

حداقل دستمزد ۱۳۹۹ و گردن کارگران زیر ساطور تورم، بیکاری...

اعلامیه

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه
گروه اتحاد بازنشستگان

حداقل دستمزد ۱۳۹۹ و گردن کارگران زیر ساطور تورم، بیکاری، اخراج و عدم امنیت اقتصادی و سیاسی

بحران اقتصادی بی سابقه در کشور که در تورم افسار گسیخته، کاهش ۹۰ (نه و نیم) درصدی رشد اقتصادی، بیکاری چندین میلیونی، بسته شدن کارخانه ها و دیگر مراکز تولیدی، وخامت روزافزون وضع زندگی ده ها میلیون کارگر و زحمتکش، افزایش شمار بی خانمان ها، معتادان، تن فروشان، کودکان کار و دیگر قربانیان نظام سرمایه داری نمودار می گردد با بحران عمیق سیاسی، اجتماعی و اخلاقی در میان طبقه حاکم سرمایه دار و حکومت حامی آن عجین شده و این ترکیب مرگ آور، زندگی را برای اکثریت عظیم مردم تحمل ناپذیر کرده است.

تأمین ابتدائی ترین هزینه های زندگی یعنی تأمین در آمد لازم برای خوراک، مسکن، پوشاک، درمان، رفت و آمد، حمل و نقل و تحصیل که با سه برابر شدن قیمت بنزین به نحو تحمل ناپذیری افزایش یافته حتی برای کسانی که دو نوبت در شبانه روز کار می کنند هر روز دشوار تر می شود تا چه رسد به کارگران یک شیفتی یا نیمه وقت و یا بیکارانی که اکثریت عظیم شان هیچ درآمدی ندارند.

در چنین شرایطی و به رغم این بحران کمرشکن برای توده های مردم، ثروت و درآمد مشتی سرمایه دار بزرگ و دیوانسالاران حاکم با تکیه بر حمایت بی دریغ قدرت حاکم برای سلطه بر منابع کشور، بهره کشی بی حد از کارگران و زحمتکشان و غارت و اختلاس بی عقوبت، ابعاد نجومی به خود گرفته است. طبقاً سرمایه دار و حکومت حامی آن از هر فرصتی بهره می گیرند تا بار بحران و هزینه های ناروا برای بقا و سلطه خود را بر دوش کارگران و زحمتکشان بیاندازند. افزایش سه برابری قیمت بنزین نمونه ای از همین انداختن بار بحران بر دوش کارگران و زحمتکشان است که با حکم حکومتی به اجرا درآمده و فاجعه کشتار وسیع از توده های مردم را بجا گذاشته است.

نظام حاکم در مقابل خواست های بحق کارگران برای افزایش مزد، پرداخت مردها و مزایای عقب افتاده، تأمین بیمه مکفی برای بیکاران، استقرار بیمه اجتماعی همگانی واقعی، بهبود وضع بازنشستگان از جمله همسان سازی حقوق و مزایای بازنشستگان با شاغلان، آزادی تشکل و حزب، حق اعتصاب و اعتراض، حق دخالت و تصمیم گیری در امور مربوط به خود و امور مربوط به جامعه پاسخی جز سرکوب خونین، خشونت و ضرب و شتم، دستگیری و احکام طولانی زندان ندارند. کارگران برای بهبود وضع خود و حل مسایل اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی به هیچ جا نمی توانند روی بیاورند. همه درها، جز در ورودی زندان، به روی آنها بسته است. در چنین شرایطی تنها راه برون رفت از شرایط مرگ آوری که سرمایه داری فراهم کرده تکیه به نیروی جمعی و اتحاد و همبستگی در میان خود کارگران و مبارزه متحدانه برای دستیابی به خواست های اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی این طبقه است.

یکی از این خواست های مهم، مسأله حداقل دستمزد و سطح عمومی مردها به طور کلی است. از هم اکنون زمزمه هایی از سوی مقامات حاکم در مورد افزایش ۱۵ درصدی مردها و حقوق ها به راه افتاده است. آنان در حالی بی شرمانه چنین رقمی را اعلام می کنند که نرخ تورم طبق داده های رسمی در سال ۱۳۹۷ معادل ۶/۳۰٪ (سی ممیز شش دهم درصد)

بود. این نرخ برای سال ۱۳۹۸ بیش از ۴۰٪ (چهل درصد) و برای سال ۱۳۹۹ نیز احتمالاً از ۴۰٪ (چهل درصد) بیشتر خواهد شد. طبق داده های سند «نتایج بررسی بودجه خانوار در مناطق شهری» (بانک مرکزی - مهر ۱۳۹۷)، در سال ۱۳۹۶ میانگین هزینه ماهیانه خانوار که تعداد متوسط اعضایش در آن سال ۲۸/۳ (سه و بیست و هشت صدم) تخمین زده می شود معادل ۳۵۱۰۹ هزار ریال و یا ۵۱/۳ (سه و پنجاه و یک صدم) میلیون تومان در ماه بود.

بر این پایه و با در نظر گرفتن تورم سال ۱۳۹۷ و تورم های قابل انتظار در سال های ۱۳۹۸ و ۱۳۹۹ هزینه متوسط ماهانه یک خانوار ۲۸/۳ (سه و بیست و هشت صدم) نفری در سال ۱۳۹۹ معادل ۹ میلیون تومان در ماه خواهد شد. به عبارت دیگر، میانگین هزینه زندگی یک خانوار ۲۸/۳ (سه و بیست و هشت صدم) نفری در سال ۱۳۹۹، با حفظ قدرت خرید سال ۱۳۹۶ (یعنی با فرض اینکه وضع زندگی خانوار مورد نظر در سال ۱۳۹۹ بهبودی نسبت به سال ۱۳۹۶ پیدا نکند) برابر ۹ میلیون تومان در ماه خواهد بود. بر همین مبنا میانگین هزینه زندگی یک خانوار ۴ نفری شهری در سال ۱۳۹۹ مبلغی بین ۵/۱۰ تا ۱۱ میلیون تومان در ماه خواهد گردید.

در نتیجه از دید ما مبنای مزد حداقل برای سال ۱۳۹۹ مبلغ ۹ میلیون تومان در ماه برای خانوار متوسط یا خانوار ۲۸/۳ (سه و بیست و هشت صدم) نفری است.

ما از همکارگران و مزدبگیران می خواهیم در همه کارخانه ها، کارگاه ها، معادن، مدارس، بیمارستان ها، واحدهای بزرگ کشاورزی و دامداری، ادارات و دیگر واحدهای کار در سراسر کشور، مبارزه برای خواست حداقل دستمزد به میزان ۹ میلیون تومان در ماه را به پیش ببرند و با روشنگری و کار توضیحی حقانیت این خواست را برای همگان توضیح دهند.

طبق کارگر تنها با مبارزه آگاهانه، متحدانه و متشکل می تواند به خواست های خود، از جمله در حوزه اقتصادی که مبارزه برای افزایش حداقل دستمزد بخشی از آن است، دست یابد. خواست حداقل دستمزد به میزان ۹ میلیون تومان در ماه می تواند مبنایی برای وحدت مبارزه کارگران در سراسر کشور گردد.

مستحکم باد اتحاد و همبستگی کارگران!

پرتوان باد مبارزات بحق کارگران در تمام عرصه های اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی!

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه
گروه اتحاد بازنشستگان